

[Justitsministeren.]

kommende politiske Hensyns Indflydelse paa ham. Jeg beklager, at man slet ikke har lagt nogen Vægt paa denne Ændring i § 2.

Ogsaa § 4 indeholder ikke en Udvidelse, men en Indskrænkning i Justitsministerens hidtidige Myndighed. Medens han nemlig efter Loven af 1933, naar Omstændighederne taler derfor, kan gøre Undtagelse fra Paragraffens Bestemmelser, der tilsigter at hindre Produktions- og Udlejningskapitalens Indflydelse paa Biografteatrenes Drift, kan saadanne Undtagelser fremtidig efter dette Lovforslag alene gøres under ganske særlige Omstændigheder.

Bestemmelsen i Lovforslagets § 5, hvorefter Lejekontrakter skal godkendes af den bevilgende Myndighed, indeholder derimod en Udvidelse af Administrationens Myndighed. Men allerede efter § 4 i Loven af 1933 skal Lejekontrakter i visse Tilfælde godkendes af Justitsministeren, og ogsaa herudover har Ministeriet forlangt Lejekontrakter forelagt, særlig for at paase, at Lovens Paabud om, at Biografteatre skal drives for Bevillingshaverens egen Regning, sker Fyldest. Den paagældende Bestemmelse er derfor nøje tilknyttet den hidtidige Praksis og kan for øvrigt begrundes med, at allerede under den nuværende Lov viser Lejekontrakterne en Overpris, enkelte Steder en meget væsentlig Overpris, ud over den almindelige Forretnings- og Butiksleje.

De Bemyndigelser for Justitsministeren, der indeholdes i Lovforslagets §§ 7—14, er ganske enslydende med de tilsvarende i Loven af 1933, indeholder intet nyt.

I § 15, Stk. 3, siges der, at Justitsministeren kan gøre Undtagelse fra Paragraffens Bestemmelser om Betingelserne for at virke som Filmsudlejer. En saadan Ventil er fundet rimelig og svarer i øvrigt til den Bemyndigelse, der er meddelt Handelsministeren i Næringslovgivningen, for saa vidt angaar Udfærdigelsen af Næringsbreve.

Bestemmelserne i §§ 17 og 18 om en Statsfilmcentral er hentet fra Filmcentraludvalgets Betænkning, der som bekendt var enstemmig. Der er dog foretaget den Ændring, at Budgettet for Filmcentralen skal optages paa de aarlige Finanslove, og altsaa netop derved foretaget en Indskrænkning i den Bemyndigelse, der af Udvalget var tiltænkt Justitsministeren.

Bestemmelserne om Censur er ganske uforandrede, giver altsaa ikke Justitsministeren nye Beføjelser.

Bestemmelserne i §§ 24 og 25 om et Filmsraad er ligesom Reglerne om Filmcentralen taget fra Udvalgets Betænkning.

Dog har jeg ogsaa her foretaget en Indskrænkning, ikke en Udvidelse i Justitsministerens Beføjelser, idet Raadets Honorarer efter Lovforslaget skal fastsættes paa Finansloven, medens de efter Udvalgets Udkast skal fastsættes af Justitsministeren.

Medens Afgiftsbestemmelsen i § 22 i Loven af 1933 overlader det til Ministerens Afgørelse, om der i det enkelte Tilfælde inden for Lovens Rammer skal paalægges et Biografteater Afgift af Overskuddet, er denne Bemyndigelse for Justitsministeren udgaet efter det nye Lovforslag. § 27 er formuleret saaledes, at Afgiften skal paalægges, naar Overskuddet overstiger 10 000 Kr. Altsaa igen et Tilfælde, hvor Bemyndigelsen foreslaas ophævet.

Lovforslagets Bestemmelser om en Filmsfond er taget fra Udvalgets enstemmige Betænkning med de Ændringer, der følger af, at Fonden paa Grund af den forøgede Afgift af Teatrenes Overskud faar et vidererækkende Formaal. Der foreslaas ogsaa her i Modsætning til Udvalgets Betænkning, at Fondens Budget skal optages paa de aarlige Finanslove.

Jeg mener herved ved en ligefrem Gennemgang af Paragrafferne at have vist, at den megen Talen om den udvidede Bemyndigelseslov er positiv urigtig.

Man paastaar dernæst, at mine saakaldte diktatoriske Tilbøjeligheder, som mærkeligt nok mest ophidser de Kredse, som sværmer for Diktatur, yderligere har vist sig gennem Ændringer i Kommissionens enstemmige Betænkning. Ja, lad os nu se engang.

Det forelagte Lovforslag er, for saa vidt angaar Bestemmelserne om en Filmcentral, et Filmsraad og en Filmsfond, i alt væsentligt enslydende med de Bestemmelser, som Udvalget enstemmigt har foreslaaet, men afviger dog fra Udvalgets Udkast paa følgende Punkter. § 17 om Filmcentralen afviger fra § 8 i Udvalgets Udkast derved, at Bestemmelsen i Stk. 1 om Centralens Indkøb og Udleje af kulturelt og kunstnerisk værdifulde Films ikke er indskrænket til Films, som ellers ikke kan ventes forevist her i Landet, en Tilføjelse, som skal være ganske særlig ondartet. Dens Begrundelse er imidlertid den ganske simple, at man ikke paa Forhaand kan sige noget afgørende om, hvorvidt en bestemt Film kan ventes forevist her i Landet eller ej, og Udvalgets Forslag vil derfor efter min Mening let komme til at betyde en unødigt Hindring for Filmcentralens Dispositioner.

I Stk. 2 er Udkastets Bestemmelse om, at Justitsministeren fastsætter Lønningsvilkaarene for Filmcentralens Driftsleder og